

บทอ่านที่ 1

กจ 2:36-41

เปโตรยืนขึ้นพร้อมกับบรรดาอัครสาวกสิบเอ็ดคน และพูดกับประชาชนด้วยเสียงดังว่า “ดังนั้น ขอให้เผ่าพันธุ์อิสราเอลทั้งมวลรู้แน่เถิดว่า พระเจ้าทรงแต่งตั้งพระเยซูผู้นี้ที่ท่านทั้งหลายนำไปตรึงบนไม้กางเขน ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสตเจ้า”

ถ้อยคำเหล่านี้ เสียดแทงใจของทุกคน เขาเหล่านั้น จึงถามเปโตรและอัครสาวกอื่น ๆ ว่า “พี่น้อง พวกเราจะต้องทำอะไรเล่า” เปโตรตอบว่า “ท่านทั้งหลายจงกลับใจเถิด แต่ละคนจงรับศีลล้างบาปเดชะพระนามของพระเยซูคริสตเจ้า เพื่อจะได้รับการอภัยบาป แล้วท่านจะได้รับพระพรของพระเจ้า พระสัญญานี้มีไว้สำหรับท่านทั้งหลายสำหรับบุตรหลานของท่านและสำหรับทุกคนที่อยู่ห่างไกล ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราจะทรงเรียก” เปโตรกล่าวถ้อยคำอีกมาก อ่อนวอนและตักเตือนเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงช่วยตนให้รอดพ้นจากคนชั่วร้ายในยุคนี้เถิด” คนเหล่านั้นรับถ้อยคำของเปโตร และได้รับศีลล้างบาป วันนั้นผู้มีความเชื่อมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกประมาณสามพันคน

พระวรสาร

ยน 20:11-18

เวลานั้น มารีย์ยังคงยืนร้องไห้อยู่นอกพระคูหา ขณะที่ร้องไห้ นั้น นางก้มลงมองในพระคูหา ก็เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ตรงที่ที่เขาวางพระศพของพระเยซูเจ้าไว้ องค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเบื้องพระเศียร อีกองค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเบื้องพระบาท ทูตสวรรค์ทั้งสองถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม” นางตอบว่า “เขานำองค์พระผู้เป็นเจ้าของดิฉันไปแล้ว ดิฉันไม่รู้ว่ เขานำพระองค์ไปไว้ที่ใด”

เมื่อตอบดังนี้แล้ว นางก็หันกลับมา และเห็นพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ ที่นั่น แต่ไม่รู้ว่า เป็นพระเยซูเจ้า พระองค์ตรัสถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม กำลังเสาะหาผู้ใด” นางคิดว่าพระองค์เป็นคนสวน จึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านนำพระองค์ไป ช่วยบอกดิฉันว่าท่านนำพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้ไปนำพระองค์กลับมา” พระเยซูเจ้าตรัสเรียกนางว่า “มารีย์ นางจึงหันไปทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโปนี่” ซึ่งแปลว่า พระอาจารย์ พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า “อย่าหวังเห็นเราไว้อะไรเลย เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปเฝ้าพระบิดา แต่จงไปหาพี่น้องของเรา และบอกเขาว่า เรากำลังขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลาย ไปเฝ้าพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของท่านทั้งหลาย” มารีย์ ชาวมัคดาลาจึงไปแจ้งข่าวกับบรรดาศิษย์ว่า “ดิฉันได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และเล่าเรื่องที่พระองค์ตรัสกับนาง

ข้อคิด

การเทศน์สอนของเปโตรเป็นการเทศน์สอนในนามขององค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ทำให้คนที่ได้ฟังแล้วได้สัมผัสและเข้าใจจิตใจ จึงทำให้พวกเขากลับใจรับศีลล้างบาป เราเองเช่นเดียวกันจะต้องดำเนินชีวิต ติดตามองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพในชีวิตประจำวันของเรา เพื่อทุกคนที่ได้ฟังและสัมผัสชีวิตของเราจะได้เชื่อถึงองค์พระเยซูเจ้าเช่นเดียวกัน นี่แหละคือความยินดี และความหวังของมนุษย์เราทุกคน ที่กำลังแสวงหาหนทางความจริง ความสุขแท้ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

อังคาร

2

เมษายน

อัฐมวารปัสกา

สดด 33:4-5,
18-19,20-22

